

ÂSİYE OLMAK

6

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme alâ seyyidina Muhammedin ve alâ alihi ve sahbihi ecmaîn.

Dine hizmet açısından Müslümanları kadınlar ve erkekler olarak ikiye ayırmamız gerekiyor. Müslüman olup üzerindeki zorunlu görevleri yaparak cennete girmeyi gaye edinen Müslümanlar var. Bir de kendisinin cennete girmesi kadar, Allah'ın yarattığı bütün insanların cennete girmesi için gayret eden, çırpınanlar var. Siz hanımefendilerin daha iyi anlaması için bunu şu şekilde örneklendirebilirim. Evlenip mutlu bir aile hayatı yaşamak, bir-iki tane çocuğu olsun, onlar bana anne desin diye arzusu olan kadın var. Bir de bir kadın var, kendisi doğursun veya doğurmasın nerede bir çocuk görüyor ise, onu bir anne şefkati ile süzüyor, anne gibi davranıyor. Onu kendi çocuğu gibi görüyor. Bütün insanların çocuklarını kendi çocuğu gibi gören, yüreğinde milyonlarca insana aynı olacak şefkat bulunan bir kadın düşünün. Bir de kendi doğurduğundan başkasına şefkat, merhamet, annelik duyguları ile bakamayacak olan kadın düşünün.

Müslümanları da bu şekilde değerlendirebiliriz. Bir Müslüman var, kendinden başka kimse derdi değil. Bir Müslüman da var ki, bütün insanları bağrına basmış, dert edinmiş. Bu ikinci insana biz "davetçi insan " diyoruz. Mus'ab bin Umeyr'in talebesi diyoruz. Hadice validemizin izinden gidiyor diyoruz. Âişe anamızın talebesi diyoruz. Bu farkı nasıl gözeteceğiz ya da nasıl ortaya koyacağız? Herkes kendisi ve Rabb'i ile baş başa kalacak. Ne kadar dini için yatırım yapıyor, ne kadar dinine hizmet ediyor, ne kadar sadece kendisini düşünüyor? Bu Allah ve kul arasında çözülebilir bir sırdır. İddia ile reklam ile asla anlaşılabilir. "Ben çok iyiyim" demek yeterli değil, insanların çok iyi görmesi yeterli değil. Allah görecektir, kulunun defterlerine hasenat olarak yazacaktır. Kıyamet günü kendisinden başkasını düşünmeyen Müslüman kadının veya her Allah'ın yarattığı kulunun cennete girmesi için çırpınan kadının karşılığı ayrı olacaktır.

"Bu iki kadından hangisi daha değerlidir?" Şüphesiz, böyle bir soru sormaya da gerek yok. Elbette ki hayırlı olan kendisi kadar bütün insanlığı düşünen kadın, Hadice kadındır, Âişe kadındır, Âsiye kadındır, Meryem kadındır. Elbette bulaşık yıkadığı için, çamaşırları çok olduğu için, çocuğu yaramaz olduğu için veya eşi izin vermediği için ya da başı çok ağrıdığı için; sayılmayacak kadar bahanelerin arkasına sığınıp dinine hizmet etmeden Ramazan'da yapılmış dualar ile cennete bedava girmeye çalışan milyarlarca kadın var. Âsiye her zaman bir tanedir. Meryem her zaman bir tanedir. İnsanlık milyonlarca Hadice görmemiştir. İnsanlık Nesibeleri dosya dosya dolduracak kadar görmemiştir. Âişeler başka, Hafsalar başka. Elbette Allah'ın kulları arasında iman eden herkes cennete girecek, ama imanı kendisine dert edenler, cennette Âsiyeler ile beraber olacaklar inşallah.

Demek ki Âsiye kadının temel karakteri, insanlığı kendisine dert edebilmektir. Meryem olup insanlık için büyük büyük projeler hayal edebilmektir. Meryem kadın, o kadındır. Yerdeki haşerata, göklerdeki meleklerle varıncaya kadar mahlûkatın baştan sona dua ettiği, kendisinin iyiliği için yalvarıp Rabb'inden rahmet dilediği kadın elbette kendisini Allah'ın dinine hizmete adanmış kadındır. Bu kadına davetçi kadın diyoruz. Bu kadın, Medyenli iki kızdaki ahlak ile Mus'ab bin Umeyr' deki heyecan ve ihlas ile Hadice'deki samimiyet ve vefa ile yoluna devam eden ve Rabb'inin rızasını kazanmadan oturmayan, bulaşık yıkamayı, çamaşır yıkamayı, ütü yapmayı, arkadaşları ile muhabbet etmeyi ibadet ile cihat ile değiştirmeyen kadını konuşuyoruz. Allah ondan razı olsun. Melekler ve Ümmet kıyamete kadar onu vefa ile ve hayır ile yâd etsin diye dua ediyoruz.

Şimdi davetçi kadın yani Allah'a davet eden kadın ne yapacak, nasıl çalışacak, ev işlerinde nasıl denge kuracak, eşi ile ilişkilerini nasıl ayarlayacak, mahremiyet konularını nasıl aşır da insanlara emr-i bi'l ma'rûf ve nehy-i ani'l münker yapmaya çalışacak. Bunlar ayrıntı hepsi. Bu soruları konuşarak vakit harcamamız caiz değil. Yani Allah'a davet için yola çıkmış bir genç hanım, elbette bin, iki bin engelin karşısına çıkabileceğini bilerek yola çıkacak. Allah'a davet yolu peygamberlere kolay bir yol olmadı ki peygamberlerin izinden giden, yirmi birinci asrın kadınlarından bir kadın için kolay olsun. Bu zor bir şey. Allah kıyamete kadar, kimseden korkmadan sadece Allah'tan korkarak dinine hizmet edenlere müjde vaat etmiştir.

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَ يَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ

Allah dinini, risaleti, davayı anlatacak, kimseden korkmayan, sadece Allah'tan korkanlardan bahsediyor.

Elbette pek çok sıkıntımız var, olacak. Aileden, dışarıdan, siyasi, ekonomik pek çok sıkıntılar olacak, Allah'a davet kolay değil. Peygamberleri bunaltmış, yaşlandırmış, saçı ağarttırmış bir iş bu. Bunu bu şekilde kabul edeceğiz. Kolay olmadığına her şeyden önce iman etmemiz lazım. Kendiliğinden olacak, iki nasihat ile olup bitecek bir şey değil bu. Bunu bu şekilde kabul ettik, Âsiyelik ucuz değil dedik, Meryemlik hayal ile olmuyor dedik, Hadicelik bir bedel istiyor dedik. Elbette buna da razı olduk, yola çıktık. Peki, mutfak işini nasıl halledeceğiz, çocuk büyütme işini nasıl halledeceğiz, eşi ile sorunlarını nasıl çözecek, toplum ile çevre ile akraba ile nasıl ilişkiler kuracak; bunları da şüphesiz araştırıp inceleyip sonuçlandırmak gerekiyor. Allah'a davet eden bir hanımefendinin veya bir beyefendinin elbette bunları çözmesi lazım. Başkalarının çocuklarını kurtarmaya çalışırken, kendi çocuğunu sokağa atacak hâli yok herhâlde. Ya da "birilerini islah ediyorum, bir aileyi kurtarıyorum" diye kendi eşi ile savaşıyor kadar saf ve yanlış bir taktik içinde olmayacak elbette. Ama biz bu ayrıntılara girmeden önce diyoruz ki, evvela Allah'a davet eden kadın ve erkek bir kere Allah'a davet işinin ilk insandan son insana kadar en iyisini, en güzelini yapan ve Allah'tan onay alan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem olduğunu bilecek.

دَاعِيًا إِلَى اللَّهِ

Kur'an onu Allah'a davet eden olarak tanıtır. Yani Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, Allah'a davetin başıdır. O en iyi davetçidir. Kâinatın davetçisidir. Cinlerin de davetçisidir. Meleklerin de kendisine hayran olduğu bir davetçidir. Kıyamet sabahına kadar hiçbir hoca, âlim ya da herhangi bir yazar-çizer kim olursa olsun, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden daha iyi bir davetçi olamaz. Üslup, tarz, mantık olarak en iyi davetçi, en tesirli davetçi O'dur. Yeryüzündeki en vahşi insanlardan, en ağır günahları işleyen insanlardan, en değerli insanları oluşturacak bir davet çalışması yapmıştır. Yirmi üç yılda Veda Hutbesi'ni okuyup insanlığı medeniyetin en zirvesine çıkartmıştır.

O zaman biz Allah'a davet etmek için yola çıkmış insanlar olarak şunu bileceğiz: Başımız Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemdir. En iyi örnek O'dur. Benim başarım, O'nu taklit edebildiğim kadardır. Neden? Çünkü Allah'a davette O'ndan iyi olmak mümkün değil. O yüz puan ile değerlendirme yapılıyor ise, yüz puanlıktır. Bir Müslüman olarak ben de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi taklit etmekte hangi noktaya gelebilirdim demek ki başarım da o kadardır. Bu kadar basit bir değerlendirme yapıyoruz.

Bir Müslüman olarak diyoruz ki “Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’i Allah’a davette ne kadar taklit edebilirsem, o kadar başarılı olacağım, o kadar huzurlu olacağım, o kadar tesirli olacağım.” Tıpkı ne gibi? Herhangi birimiz namaz kılarken, kıldığımız namazı ne kadar Resûlullah’ın namazına benzetiyorsak, o kadar iyi namaz kıldık sevap aldık demektir. Namazımız yüzde seksen Resûlullah’ın namazına benziyor. Ama biz yüzde yüz sevap aldık. Mümkün değil ki. Kaç secde yaptı ise, o kadar secde yapacaksın, rükûyu nasıl yaptıysa öyle rükû yapacaksın. Daha ötesini iddia edemez bir insan. Namazda Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi örnek almadıkça namazın namaz olmuyor. Peki, Allah’a davette kimin dinine, kimi davet ediyorsun? Resûlullah’ın dinine Resûlullah’ın Ümmet’ni davet ediyorsun. Çok doğal olarak senin üslubun, yolun yordamın, konuşma tarzın, her şeyin Resûlullah’a benzemelidir. Nasıl namazda Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kıldığından farklı bir namaz kabul edilmiyorsa konuşma, yazma, çizme, taktik, uygulamada da ana karakterde Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme benzeyeceksin ki yaptığın iş cihat olsun, yaptığın işin bereketi olsun, yaptığın iş insanlara tesir etsin.

Resûlullah taşlaşmış kalbi olan müşriklere hitap ettiği hâlde Allah’ın lütfu ve bereketi ile kalpleri yumuşattı ve onu öldürmeye gelenler O’nda hayat buldular. Aynı şekilde yirminci asırda yirmi beşinci asırda, otuzuncu asırda ne zaman olursa olsun üslubunu Resûlullah’a benzeten herkes en ağır müşriğe, Ebu Cehil’ in oğluna bile hitap etse Ebu Cehil’in oğlunun kalbini bile yumuşatabilir. Nereden biliyoruz bunu? Çünkü namazı ona benzetince sevap aldığın gibi, üslubunu, taktiğini, konuşma yöntemini de Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme benzetenler ancak başarıya ulaşabilirler. Nerede? Allah’a davette, insan yetiştirmede, dağınık aileleri toparlamada, çocuk eğitiminde, insanların haramlara bulaşmasını önlemede, insanların ibadet yapmalarını sağlamada. Biz buna topluca ne diyoruz? Allah’a davet diyoruz. Allah’a davet etmek, davetçi olmak ashâbı kiramdan birinin yaptığını yapmaktır. Ashâbı kiram da kendiliklerinden hiçbir şey yapmadılar, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’i taklit ettiler. Ne kadar taklit etmede başarılı oldular ise, o kadar da tesir ettiler.

Bu anlattığım paragrafta özellikle Ahzab Sûresi’nin 21. ayetini esas almış oluyoruz. Notlarımıza Ahzab Sûresi’nin 21. ayetini ilave ediyoruz. Hem metin olarak ayet-i cêlileyi ezberlemeye çalışıyoruz, hem anlam olarak çözüyoruz. Allah’a davet için yola çıkan kadının yol kılavuzu bu. Sistemimizi kuran ölçü bu:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

أُسْوَةٌ örnek.

حَسَنَةٌ güzel.

أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ güzel örnek.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ

“Allah’ın Resûlü’nde sizin için güzel bir örnek vardır

لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

Şu insanlar için derdi Allah’tır, ahiret gününü istiyor. Allah’ı çokça zikrediyor.

Allah'ı kazanmak istiyorsan, ahiretini kurtarmak istiyorsan, zikreden bir mü'min isen, senin derdibu üç şey ise o zaman örneğin Resûlullah olacak. Elbette medyatik olmak istiyorsan, meşhur olmak, hoca olmak için, akademik kimliğin olsun diye, çoluk çocuğunu geçindirmek için vs. bir sebep ile Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi örnek alman gerekmez. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ı dert edenlerin, ahireti umanların, zikrullah diye derdi olanların örneğidir. Senin gayen nedir? Bunu sen bilirsin, Allah bilir. Kendi kendini aldatabilir, kandırabilirsin. Allah'ı kandıramazsın. "Benim derdim Allah'tır. Allah'tan başkası derdim değil" diyebilirsin. Ama Allah sende onun rızasını aradığına dair bir dert görmez ise kandıramazsın.

Onun için herkes kalbini bilir. Ne için sen bu düğünde konuşma yapmak istiyorsun? Neden sen mikrofonun karşısına geçmek istedin? Neden sen arkadaşına yarım saattir nasihat ediyorsun? Menfaat mi, şöret mi, iş yapmış olmak mı, vakit geçirmek mi? Bunu kimse kararlaştıramaz. Bunu Allah bilir sadece. Sen de derdinin ne olduğunu az çok tahmin edersin. Derdin Allah ise, derdin ahirette Âsiyeleşmiş, Meryemleşmiş, Hadiceleşmiş insan olarak dirilmek ise, o zaman sen Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi örnek alacaksın. Temel prensibimiz bu.

Tekrar buraya kadar olan bölümü özetliyorum. Ne dedik? "İnsanları, Müslüman insanları ikiye ayırabiliriz. Kendisinin cennete girmekten başka derdi olmayanlar, bir kişi cehenneme girecek diye uykusuz kalanlar. Yani Âsiyeler, yani Meryemler, yani Hadiceler." İnsanlar bu şekildedirler. Bu ikincisi yani bir kişi cehenneme girecek, bir kadın açık geziyor, bir kadının düğünü caiz olmayacak şekilde yapılıyor, bir kadın çocuğunu eğitemiyor, bir kadının çocuğu harama bulaştı, bir kadın haram olacak bir şekilde erkekler ile bir arada duruyor vs. sebepler ile oturup Allah için çalışana biz Allah'a davetçi dedik, Mus'ab bin Umeyr'in talebesi dedik. Hadice'nin arkadaşı dedik. Âişe'nin peşinden giden izcisi dedik. İsim çok önemli değil.

Bütün bu himmetin sahipleri yani Allah'a davet edenler, hocahanım, Allah'a davetçi hanım, yazar hanım ismini koymaya hiç gere k yok. İsmi ne olursa olsun, yaptığı iş belli. Feyiz istiyorsa, başarı istiyorsa, bereket istiyorsa, bir kere söylemeyle kalbe tesir edeceği, konuşunca insanların dinleyeceği, akşam olunca evlerine gidip hayatlarına şekil verecekleri bir tesir gücü istiyorsa, yani kalpleri ele geçirmek istiyorsa bu işi en iyi yapmış olan

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ

diye Kur'an-ı Kerim'in önümüze örnek koyduğu Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi taklit edecek. Nesinde taklit edecek? Tıpkı namazında taklit ettiği gibi, Allah'a davette de taklit edecek. Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi taklit etmeden bir başarı elde edemeyeceğimizi de Rabb'imiz kitabında Ahzab Sûresi'nin 21. ayetinde bize ilân etmişti zaten. Bu ilandan sonra Müslüman'ın kenara çekilmeye hakkı yoktur.

Peygamberi taklit edenler bu işte başarılı olacak dedik. Hemen karşımıza sanki bulunmaz bir metamış gibi sorular çıkacak. Peygamber aleyhisselamın zamanında televizyon yoktu, gazete yoktu, mikrofon yoktu hatta salonlar yoktu, böyle oturlan koltuklar yoktu, camide iki bin kişinin dinleyebileceği bir hoparlör sistemi yoktu. Doğru, bunların hiçbiri yoktu. "Peki, nasıl örnek alacağız Peygamber aleyhisselamı bu günkü hayatımızda? Mesela bilgisayar programını nasıl yapacağız? Kitap, defter yoktu o zaman şimdi biz kitap ile hatta kitabı bile geride bırakacak bir sürü teknoloji ile yaşıyoruz. Peygamber aleyhisselamı bu teknolojiye nasıl taklit edeceğiz?" gibi aslında önemsiz olan ama şeytanın zihnimizi kurcaladığı sorular ile karşılaşacağız.

Diyoruz ki “Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz kek yiyor muydu? Ambalajından açıp hurma yedi mi hiç? Şeftali nektarı içti mi hiç? Klimalı odada uyudu mu hiç? Kalorifer ile ısındı mı hiç? Taksi kullandı mı hiç? Aspirin kullandı mı, antibiyotik kullandı mı grip olunca?” Elbette hayır. Peki, nasıl Müslümanlığımızı ona benzetiyoruz? Yememizi, içmemizi nasıl benzetiyoruz? Temel sistemde benzeşiyoruz. Mesela O ayırdığı için yiyecekleri helal-haram diye ayırıyoruz. Hurmayı biz ambalajından açıp yiyoruz, buzdolabından alıp yiyoruz, O dalından yedi. Ama sağ el ile yedi. Biz de sağ el ile yiyoruz. “Bismillah” diyerek yedi, biz de “Bismillah” diyerek yiyoruz. Yine O’nun yolundayız. Hurmayı buzdolabından yedik dolayısı ile Peygamber düşmanı olmadık. Buzdolabı kullanmayın diye bir şey dememişti bize.

Peygamber Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz hacamat yaptırdı diyelim yani kan aldırıldı. Biz kan aldırıyoruz, kan şurubu içiyoruz. Mikroba antibiyotik olacak, tesir edecek ilaç kullanıyoruz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem yemesi ve içmesindeki temel kriterleri uyguluyoruz. Çünkü bize “kim benim yediğim hurmadan başka hurma yer ise, dinimden çıkar” demedi ki. “Sağ el ile yiğin” dedi. “Domuz eti yemeyin” dedi. “Haram yemeyin” dedi. “Alkol kullanmayın” dedi. Bunlar temel ölçüleri. Bu temel ölçüler olduktan sonra bir sorun yok. Bunlara uyuyor musun? Temel ölçün bu ölçüler mi oluyor senin? Tamam Peygamber aleyhisselamin peşindesin.

Namazı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kıldığı bir camide kılmamız gerekse, çakıl döşeli bir camide namaz kılmamız lazım. Hurma lifleri ile kapanmış bir camide namaz kılmamız lazım. Biz nerede namaz kılıyoruz? Halının üstünde. Hatta kadınlar seccade sermeden namaz kılabilirler mi hiç? Caiz mi kadınların seccade sermeden namaz kılması? Camiye gittiklerinde bile yanlarında seccade götürüyorlar. Hiç seccadesiz olur mu? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem hayatında hiç seccade kullandı mı? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem yastığı yoktu ki evinde seccadesi olacaktı. Ama ne yapıyoruz? “Namazın rükûu, secdesi, tahiyatı, selamı, kıyâmı, kıraati aynı olsun halının üstünde kıl, battaniyenin üstünde kıl fark etmez” diyoruz. Yani temel karakter, ana ölçüler Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem uyuyor, gerisinde serbestsin diyoruz. Şariatımız bize böyle bir çizgi çiziyor.

Biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Allah’a davet sisteminde de temel ölçülerini kullanacağız. “O mikrofon kullanmadı dolayısı ile biz de mikrofon kullanmayalım” demiyoruz. “O kameranın karşısına geçmemişti dolayısı ile ayet, hadis okunan bir toplantı kameranın önünde olmaz” demiyoruz. Ama “Müslüman, davetçi, Âsiye hanım, erkeklerin de izleyebileceği bir kayıt yapılırsa iken tesettürünü erkeklerin izlemesi caiz olmayacak şekilde hafif yapıp kameranın karşısına geçmez” diyoruz. “Erkekleri kışkırtacak, genç kızlara kötü örnek olacak bir pozisyonda bulunmaz” diyoruz. Nihayetinde bu ölçüyü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden alıyoruz biz. Ana karakteri alıyoruz, ayrıntılarda ise Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bizi serbest bıraktığını görüyoruz.

Mesela Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem internet kullandı mı, facebook kullandı mı? Kullanmadı. Peki, kullanır mıydı, kullanmaz mıydı? Hiç önemli değil kullanır mıydı, kullanmaz mıydı? Böyle bir soru sormak çok ayıp bir şey. Bunu sormadık, tamam. Peki ben kullanabilir miyim kullanamaz mıyım? Peygamber aleyhisselam bunu bana öğretip gitti. Senin fotoğrafın erkeklerin istedikleri zaman görebilecekleri, evli de olsa kadının kocasına gösterme ihtimali bulunduğu facebook sayfa olmasın. Bu kadar basit. Bu ne olur? “Bu facebook sayfası kullanır mı kullanılmaz mı?” sorusundan önce, “facebook sayfası nasıl kullanılır, nasıl kullanılmaz” ı konuşuruz.

Allah'a davet için yola çıkmış olan bir davetçi kadın, Medyenli iki kızın peşinden giden kadın ölçüleri olan kadındır. Ayrıntılara değil, ölçülere dikkat eden kadındır. Bu ölçüleri de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'den almıştır.

Şimdi bizzat Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme ait ölçülerden örnekler kullanacağız. Hadis-i şerifler üzerinden sayacağım. Bir kitap okur gibi değil Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi izler gibi bir algılama yapmak istiyorum. Yani Müslüman kadın şu şekilde Allah'a davet eder diye sırayla saymak yerine, hadisler üzerinden gideceğim. Çünkü on madde saydığım zaman sizin zihninizde on madde ile sınırla kalacak bu. On birinci madde ilave edemeyeceksiniz. Ama ben size on tane hadis okuyacağım. Bu hadisten siz Allah'ın izni ile yüz tane iki yüz tane temel prensip çıkartacaksınız. Yani size ben birer tane olta vermek istiyorum, onunla istediğiniz kadar balık tutun. Pişmiş birer balık versem on dakika sonra o balığı yiyip kalkacaktınız sofradan. Hadis-i şerif bilmek bu demektir. Hem Ahzab Sûresi'nin 21. ayetini, mealini ve ayrıntısını ezberleyeceğiz, hem de şimdi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabından, hanımlarından bize onun tebliğde, insan eğitmede, insan kazanma çalışmalarında ne yaptığına dair örnekler göreceğiz. Ama tekrar ediyorum madde saymayacağız. Bu hadis diyeceğim. O hadisten kimimiz yirmi tane temel prensip çıkartacak kendisine, kimimiz belki hiçbir şey çıkartamayacak, kimimiz de iki tane temel madde çıkartacak. Herkes zekâsına göre çıkartacak. Zaten Allah'a davet de herkesin kabiliyetine göre olabilecek bir şey. "Sen şu kadar Allah'a davet edeceksin" diye bir şey yok. Kabiliyetimiz kadar. Allah da ihlasımız kadar bereket verecek. Kabiliyetimiz kadar da iş yapacağız ve inşallah muvaffak olacağız.

Buhari'de 3038. hadis-i şerif, Müslim'de 1733. hadis-i şerifte Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bir bilgisi bize aktarılıyor. Şimdi bu hadis-i şerifi dinliyoruz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, Muaz Bin Cebel ve Ebu Musa radyallahu anhumayı bu iki büyük sahabeyi Yemen'e davetçi olarak göndermiş. Orada hizmet edecekler, İslam'ı anlatacaklar, gönülleri İslam'a kazandıracaklar. Şimdi bu hadis-i şerif sanki böyle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem onları Mescid-i Nebi'nin önünde uğurluyor biz de seyrediyoruz gibi dinleyelim. Çünkü hadis-i şerif Buhari'de, Müslim'de hadis-i şerif. Bu sebeple muttefekun aleyh diyoruz. Yani imanımızın tabî ki bir ayrıntısı bu. Karşımızda Muaz ile Ebu Musa böyle ellerini bükmüşler, "Peki Ya Resûlullah" diyorlar. O da onlara nasihat ediyor. Böyle dinliyor gibi dinleyelim. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Allah'a davet edenin en temel karakterlerinin ne olması gerektiğini tarif ediyor. İki sahabenin ikisi de gözbebeği, çok sevdiği âlim sahabe bunlar.

يَسِيرًا وَلَا تُعَسِّرًا وَيَسِّرًا وَلَا تُنْفِرًا وَتَنَطَّأَوْعًا وَلَا تَخْتَلِفًا

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem altı cümle kullanmış bu davetçilere. Biz bundan üç sonuç da çıkartabiliriz, otuz altı sonuç da çıkartabiliriz. Dediğim gibi derdin kadar üreteceksin. Sadece bir helva yapıp misafirleri göndermek isteyen başka, yirmi senelik hasretini gidermek için mutfağa kendisini kapatıp yirmi senelik görmediği dostları için bin bir çeşit yapmaya çalışan kadın başka. Herkes kapasitesi kadar, özendiği kadar, dert ettiği kadardır bu.

يَسِيرًا وَلَا تُعَسِّرًا وَيَسِّرًا وَلَا تُنْفِرًا وَتَنَطَّأَوْعًا وَلَا تَخْتَلِفًا

Cümlesinden hiçbir şey de çıkartamayabilirsin "ne güzel söylemiş" de diyebilir. Bundan destanlar da yazabilir insan, bir cilt kitap da yazabilirsin.

يَسِّرًا “Kolaylaştırın”

İkisine emrediyor. İkisinden de Allah razı olsun. “kolaylaştırın”

وَلَا تُعَسِّرًا “zorlaştırmayın”.

Yemen’e İslam götürecek bunlar. Temel karakterini anlatıyor. “Kolaylaştırın, zorlaştırmayın.”

وَيَسِّرًا وَلَا تُقَرِّبًا “Müjdecî olun, bıktırıcı olmayın, nefret ettirici olmayın.”

وَتَتَّطَّأَوْعًا وَلَا تَتَّخِلِفًا “Uyumluluk gösterin, aranızda ihtilaf etmeyin”

Altı kelime sayıyor. Birbirinin zıttı olan üç kelime, altı kelime. “Kolaylaştırın, zorlaştırmayın. Müjdecî olun, nefret ettirici olmayın. Uyumlu olun, aranızda ihtilaf olmasın” Yani uyumlu olun. Siz iki hoca olarak gidiyorsunuz oraya aranızda uyumluluk yapın. Onlar bakıp da “Bunlar kendi aralarında anlaşamıyorlar” demesin.

وَتَتَّطَّأَوْعًا وَلَا تَتَّخِلِفًا Aranızda uyumsuzluk olmasın, uyumluluk içinde olun.

Demek ki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz sahabesini Yemen’e gönderirken onlara yaptığı nasihat, yarın Yemen’e gidecek olan hanımefendi için, öbür gün köyüne gidip tatilde köy kızlarına nasihat edecek olan için. Yarın bir lisede okuyan beş tane talebeye hadis okumak için onları çağırdığında, onlara önce nasihat edecek sonra hadis-i şerif okuyacak genç hocahanım için, on beş- yirmi tane hanım ile bir evde toplanıp ilmihâl okuyacak birisi için, kendi çocuğuna nasihat edecek bir anne için, kaynanası ile kaynatası ile görümceleri ile eltileri ile oturup din konusu konuşacak birisi için temel ölçüleri söylüyor.

Kolaylaştırıcı ol, zorlaştırıcı olma yokuşa sürme. Nefret ettirme müjde et. Cehennemden önce cenneti anlat. Ve sen önce uyum göster. Sende uyumsuzluk var. Kimse ile bir arada duramıyorsun, dinamit ile bir araya geldiğinde hemen barut gibi patlıyorsun, ama insanlara “Allah’ın kulları kardeş olun” diye hadis okuyorsun. Bu çelişkiyi şeytan kullanıyor. “Madem öyle, sen neden filanca ile konuşmuyorsun” diyor. Öbürüne diyor ki “madem öyle kendisi neden böyle yaptı.” Ve beyinleri sulandırıyor. Onun için Muaz ve Ebu Musa radiyallahu anhumayı unutmuyoruz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara bir saatlik konuşma yapmadı. Mescidin kapısında kim bilir ya da bir hurma dibinin kütüğünde muhakkak mübarek elini omuzlarına koymuştur. Üstelik de tatlı tatlı hatıralar da anlattı. “Muaz, sen bir daha döndüğünde beni bulamayabilirsin” de dedi bir seferinde. Yani veda konuşması gibi yaptı ama uzun uzun şeyler söylemedi onlara. Aslında üç şey bu “kolaylaştır, müjdecî ol, uyumlu ol” kolaylık, müjde ve uyum. Bir de bunların tersten bakılışı “zorlaştırma, nefret ettirme, aykırı davranma.”

Allah’a davet eden Medyenli abla, derdi Allah’ın dinine hizmet etmek olan hocahanım, kendisini dine adadığını söyleyen ve inşallah bunu başaracak olan hanımefendi, ey çocuklarına peygamber öğretmek isteyen anne, kaynanasının da kalbini yumuşatıp o da Resûlullah sevgisi ile dolsun diye endişelenen gelin hanımefendi, “eşimin de kalbi sünnet deyince heyecanlansın o da benimle teheccüde kalksın” diyen eş, hanımefendi. Evet, senin bileziklerin, küpen, araban, cep telefonun, bilgisayarın vesaire bütün teknolojilerin hepsi ayrıntı, ayrıntı uzak vadilerdeki şeyler onlar.

Bu altı esasta neredesin sen? Hadi üçe indirdik neredesin? Kolaylaştırıcı mısın, müjdeci misin, uyumlu musun? Sen on beş senedir namaz kıldığın hâlde, çocuğuna niye namaz aşılamadığını dönüp bu üç şeyden inceleyebilirsin. Demek ki Muaz ve Ebu Musa radiyallahu anhuma Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden duyduğu bu nasihat ile Yemen'e gittiler ve Yemen'in Müslüman olması için yirmi sene beklemediler. Belki yirmi gün sonra Medine'ye uçan haberde "Yemen Müslüman oldu" diyordu. Çünkü Yemenliler Ebu Musa'yı ve Ebu Muaz'ı gökten inmiş melek zannettiler. Çünkü Peygamber aleyhisselamın onlara öğrettiği taktik, gönüllere taht kurdu.

Akın akın Medine'ye hicret etmeye başladılar. Bu kıyamete kadar şüphesiz bütün Ümmeti Muhammed için geçerli bir örnektir. Elbette yumuşak, müjdeci, uyumlu ne olursan ol, Allah'ın kilitlediği kalbi sen açmayacaksın. Ama sen, kabahatli olmayacaksın. Kıyamet günü senin nefret ettirmen yüzünden veya senin uyumsuzluğun yüzünden bu dinden soğumuştun denmeyecek. Güven içinde olacaksın dirilirken. O iman etmese, namaz kılmasa, ıslah olmasa bile sen vazifeni yapmış o sevabı kazanmış olacaksın.

Yine Müslim'den 1477. hadis-i şerif. Ahmed bin Hanbel'de 14515. hadis-i şerif. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz bizzat kendisi peygamberlik karakterinin nasıl olduğunu tarif ediyor. Burada Peygamberimiz "Ben böyleyim" diyor. Onun peşinden "ben de Resûlullah'ın davet ettiği gibi davet edeceğim. Ben de gönüllerde taht kuracağım. Ben de Rabb'im in kullarının sayısını çoğaltacağım. Dün gece bizim sokağımızda yirmi kişi sabah namazına kalkmıştı, bu gece benim yapacağım hamle, ders ve gayret sayesinde biiznillah yirmi beş kişi sabah namazına kalkacak. O beş kişinin namazının sevabından bana da yazılacak" diye umut ile çalışan hanımefendi, hocahanım, Âsiye Hanım, Meryem Hanım, Hadice Hanım, Zeynep Hanım, Sevda Hanım, Hafsa Hanım, Nesibe Hanım, Âişe Hanımefendi.

Resûlullah'a uyacak şüphesiz. Neden? Çünkü

أُولَئِكَ كَانُوا فِي رِسْوَالِ اللَّهِ أَهْوَىٰ حَسَنَةً

Sen Peygamber aleyhisselamı sadece Riyâzü's Sâlihîn isimli kitaptaki hadis-i şeriflerini okuyarak tanıtamazsın. Senin alnında, gözlerinde, dudaklarında, avucunda, burnunun nefes alışığı Resûlullah kokmalı. Resûlullah senden izlenmeli. Huyun, suyun, ahlakın, müjdeciliğin, nefret ettirmeyişin, uyumluluğun ve benzeri Resûlullah olan hareketlerin insanlara etki etmeli. Nasıl Muaz Yemen'e gitti, Resûlullah'tan taşıdığı için sanki gökten bir bulut iner gibi rahmet indirdi.

Sen Resûlullah'ı anlatıyorsun, Resûlullah'ın ahlakını karakterini de sen anlatmadan gözlerin anlatsın. Dudakların konuşmadan önce, alnındaki muhabbet anlatsın. Oturuşun, kalkışın Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem olarak yansımaları. Şimdi bu alıntıyı Müslim'in ve Ahmed bin Hanbel'in Müsned isimli kitabındaki hadis-i şeriften nakledelim.

إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْنِي مُعْتَبَةً وَلَا مُنْعَبَةً وَلَكِنْ بَعَثَنِي مُعَلِّمًا مُبْسِرًا

Allah beni inatçı ve sürtüşmeci olarak göndermedi. İnatçı, sürtünmek, inatlaşmak, yokuşa sürmekten hoşlanan biri olarak göndermedi. Allah beni kolaylaştırıcı bir öğretmen olarak gönderdi. Yokuşa süren öğretmen olarak değil demek ki. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kolaylaştırıcı bir öğretmen olmuş.

Elbette ki daha sonraki Âsiye kadın derslerimizde inşallah bu kolaylaştırmanın ne demek olduğunu nasıl uygulandığını göreceğiz. Yani kolaylaştırma demek “ kılmasanız da olur, kısa etek de olur. Ben çünkü kolaylaştırıcı bir hocayım. Eteği de çıkart gömleği de çıkart.” Demek değil elbette. Yani bir taktik var ortada. Buradaki kolaylaştırma ne? İnsanlara önce Allah’ın rahmet tarafını gösterip sonra cehennemden haramlardan tehdit eden ayetlerini göster. Mesela, insanlara yapabilecekleri şeyleri önce anlat, yirmi ders sonra yapması zor olan şeylere geçersin. Başlarken annesinin babasının işlediği günahlar yüzünden çocuğun başına kanser felaketi geldiğini anlatarak başlama mesela. Davetçisin sen.

Çünkü Allah senin peygamberini **وَلَا مُتَعَبَةً** olarak göndermedi.

Muallim, müessir, kolaylaştırıcı bir öğretmen olarak, formül çözmeye talebeye yardım etmek isteyen bir öğretmen olarak gönderdi. Sen de onun yolundasın. Allah’ın izni ile Allah’a çağırıyorsun. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellemi taklit edeceksin.

Buhari’nin ve Müslim’in rivayet ettiği, Âişe anamızdan rivayet ettiği bir hadis de 3560. hadis-i şerif Müslim’de de 2327. hadis. Bu rakamları neden veriyorum, inşallah siz bunun destanlarını yazacaksınız, pratiğini yapacaksınız. Hemen Müslim’inizden şeyhinizden ki; şöyle bir parantez ya da çukur açayım, içine gömeyim bu fidanı. Elinizde Buhari ve Müslim yokken sakın Allah’a davet yoluna çıkmayın. Felsefe kitapları ile gidersiniz, kendi dininize çağırırsınız Allah’ın dinine değil. Kur’an’ınız olacak, Buhari’niz, Müslim’iniz, Ebu Davud’unuz, Tirmizi’niz olacak. Ondan sonra ilmihâl kitabınız olacak. Kullanacağımız kitapları ilerde konuşacağız inşallah. Sakın Kur’an anlamadan, Buhari-Müslim anlamadan kimseyi Allah’a davet etmeyin. Kendi zevklerinizi tatmin etmek için yapmış olursunuz. Kendinizi anlatırsınız insanlara. “Bana göre” demeye başlıyorsunuz ikide bir.

Buhari ve Müslim’den hadis-i şerif numaralarını verdik. Âişe anamız Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’ in bir karakterini tarif ediyor.

مَا خَيْرَ رَسُولٍ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا أَخَذَ أَيْسَرَهُمَا

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz iki şeyden birini seçmek durumunda kaldığı zaman, **إِلَّا أَخَذَ أَيْسَرَهُمَا** kolayını seçerdi. **مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا** tabi o günah bir şey değil ise. Yani iki şey var, biri günah biri sevap. Herhâlde günahı seçecek hâli yok. Günah değil ise eğer, hangisi kolay ise onu seçerdi. Demek ki Allah’a davetçi

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

Diye iman eden davetçi kadın veya erkek, kolayı seçecek. Elbette günahı, haramı, mekruhu seçmeyecek. Mubahlar helaller arasında en kolayını seçecek.

فَإِنْ كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ

Eğer söz konusu şey günah bir şey ise, o işten en uzak olan O olurdu. Günah ise eğer o zaman hiç yanaşmazdı ona.

وَمَنْ تَقَمَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِنَفْسِهِ Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kendisi için hiç intikam almamıştır.

إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ فَيَنْتَقِمَ اللَّهُ بِهَا ancak Allah'ın dinine saygısızlık yapıldı ise, onun intikamını alırdı. Kendisine yapılan şeylerin intikamını hiçbir zaman almadı.

Evet, Allah'a davetçi hanımefendi. Geçen toplantıda sana hakaret edene, bu toplantıda cevap veremiyorsun. Niye? Çünkü senin örneğin Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemdi. Değil mi? Âişe anamız ne dedi "Kendisi için hiç intikam almamıştır" dedi. "Bana hakaret etti" demedi. Hatta onu, hicret etmeye zorlayan müşrikleri bile Mekke'nin fethinde ne yaptı? Affetti. Bırak intikamı, ceza bile vermedi onlara. Affetti. Ama Allah'ın dinine yapılan hakareti affetmedi. Çünkü Allah'ın dinini Allah korumayı emretti. Allah'ın hakkını kimse kimseye helal edemez. Allah'a davet eden için bu hadis-i şerifte iki prensip öne çıktı. Günah olmadığı sürece kolayı tercih edeceksin, rampaya sürmeyeceksin insanları. Kendi nefsin için intikam almayacaksın Allah'ın dini için intikam haktır o ayrı bir konu.

Evet, şimdi Ebu Katade radiyallahu anh sahabeden bir hatıra naklediyorum. Buhari'de 707. hadis-i şerif. Ebu Davud'da 789. hadis-i şerif. Nesai'de 825. hadis-i şerif. Diyor ki Ebu Katade: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki;

إِنِّي لَأَقُومُ فِي الصَّلَاةِ أُرِيدُ أَنْ أُطَوَّلَ فِيهَا فَأَسْمَعُ بِكَ الصَّبِيَّ فَاتَجَوَّرُ فِي صَلَاتِي كَرَاهِيَةً أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ

Ebu Katade radiyallahu anh bize aktarıyor. "Ben bir namaza dururum" cemaat ile namaz kıldırıyor "Namaza dururum, karar veririm ki bu namazda uzun zammı sûre okuyayım. Sonra kulağıma bir çocuk ağlaması sesi gelir. Çocuk ağlamaya başlayınca uzun okumam kısa keserim. Neden? Eğer uzatırsam o ağlayan çocuğun annesi muhakkak üzülecek. Namazda olduğu için çocuk ile ilgilenemeyecek. Çocuğu ağladığı için de kadıncağız üzülecek. O kadın üzülmesin diye namazı uzatmam, kısa keserim" buyurmuş Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem.

Allah'a davetçi insan, Allah'a davet eden insan incelikler insanıdır. Hele hele kadın, bu çağda da önceki çağlarda da dert küpüdür. Kocası hastadır, kaynanası rahatsızdır, kendisinin dertleri vardır, özel günlerinde stresi fazladır, evinin sıkıntısı vardır. Kadın derttir. Erkek gibi gidip parklarda da oturamaz. Hele Müslüman kadın dert üstüne dert doludur. Müslüman kadınları bir yerde hadis okumak, ilmihâl öğretmek için toplayan bir hocahanımın yaptığı işin yani o dersin Resûlullah'ın mihrabında namaz kıldırıktan önemli olmadığını bilmesi lazım. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Cebrail'in yan başında durduğu bir mihrapta namaz kıldırıyordu. "Bir sayfa zammı sûre okuyayım" diye düşünüyordu. Çocuk ağlıyor arkada, çocuğa acımıyor. Çocuğun annesi çocuğu merak eder diye kadına acıyor, bir sayfa okuyacaksa iki ayet okuyup rükûya gidiyor. Kadın dertlenmesin diye.

Bu Peygamber'in yoluna çağırarak için meydanlara çıkan, salonlar toplayan veyahut ev ev dolaşan bir hocahanım bu inceliği bilecek. Gerekliyse, on dakikada ders bitirmesini bilecek. Bir saat değil de on dakikada ders bitirmek için on saat çalışacak. Kırpacak değil, daha kaliteli hazırlanarak. Daha nektarı yoğun yaparak insanlara daha çabuk vermeye çalışacak. Bayanların bir tanesi hamiledir. Bunu anladığı zaman, daha müjdeli daha kaliteli konuşacak. Hamile bir kadın doğumuna yirmi gün var onun dersine gelmiş. O da derste bu zamanda çocuk doğurmanın Firavun'a destek olmak olduğunu aslında doğar doğmaz çocukların firavunlaştığını, nemrutlaştığını anlatıyor ise, bu ne demektir? Yirmi

gün sonra doğum yapacak kadını orada komaya sokmak demektir. Zaten kadın korkuyor. Onun yerine Meryem'in tek başına doğum yaptığını ve Allah yardım edince ebesiz bile doğum yapılabildiğini, her şeyin Allah'ın yardımı ile olduğunu anlatabilir. Ya da böyle bir konuya uzaktan bile değinmez ki oradaki rahatsız olmasın. Biz devamızdan mı vazgeçeceğiz bir kadın için? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bir kadın için neredeyse namazından vazgeçecekti.

Ne demiştik biz en başta? Sırasıyla madde saymak yok, bu hadis, şu hadis diyeceğiz. Bundan bin tane örnek çıkartacağız. Günah olmadığı sürece kolayı tercih edeceğiz. Günah olduğu zaman onu kesinlikle tercih etmiyoruz zaten. Ama Peygamber aleyhisselam kadın üzülmeyin namazını kısmasını biliyordu diye. Burada yirmi tane kadın ders dinliyorlar. On beş tanesinin çocuğu var dördünün bebeği var biri emziriyor öbürü çocuğunun ağzını tutuyor ses çıkartmasını diye, öbürü üstünü değiştiriyor. O burada mangalda kül bırakmıyor. İki saat olmuş toplantı başlayalı bu hâlâ giriş bölümünde. Peygamber aleyhisselam ise kadının derdi olmasın diye zammı sûreyi uzatmıyor orada. Bu hanımefendi kendisi de kadın olduğu hâlde, bir başladı mı bir daha bitirmesi için elektriklerin kesilmesi lazım.

Burada Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden taktik öğrenmemişlik ortaya çıkıyor. Sen hafız olabilirsin, yüz tane konferans verecek kadar ilmin olabilir. Beş bin hadis-i şerif bilebilirsin, ama bilmediğin bir şey var: Kuru bilgi değil pratik bilgi insanı Resûlullah'ın peşinden götürür.

Buradan çıkmak istediğimiz sonucu tekrar toparlayayım. Biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz' in peşinden gitmek zorundayız. Müslüman olarak, namazda olduğu gibi Allah'a davet işimiz. Medyenli iki kızın peşinden giden hocahanımlar, Allah'a davet eden hanımefendiler olarak herhâlde namazımızda Resûlullah'ı taklit ederken, Allah'a davet işinde başka bir ilim adamını, filozofu taklit edecek hâlimiz yok. Aktörleri taklit edecek hâlimiz yok. O zaman ne yapacağız? Âişe anamız ile Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle konuşurdu, şöyle yapardı diye bize madde madde hitabet dersi vermiyor. Ama onun insana yönelik, Allah'a davete yönelik uygulamalarını örnek olarak bize veriyor. O zaman bizim için mesele çok basit. Bu örnekleri alırız, Muaz, Ebu Musa radiyallahu anhumaya söylediği sözler, Ebu Katade'nin rivayet ettiği söz ve benzeri sözler Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem kimliğini gösteriyor. Allah'a davetteki en büyük insan, "evet, Allah'a davet böyle yapılır" diye göklerden tasdik almış Peygamberim Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem örneğim olarak karşımda duruyor. Namazdaki uygulamalarında, insanlar ile ilişkilerinde ben Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi taklit ettiğim kadar mü'min olacağım. Namazda, oruçta, hacda, Kur'an okumada, her yerde ve Allah'a davette.

Mesele mikrofona çıkıp konuşma meselesi değil, mesele kameranın önünde konuşma ya da slayt gösterme değil. Bunlar çok ayrıntı şeyler, olmasa da olur şeyler. Önemli olan insandır. Anlatan insan ve dinleyen insan. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden bu güne kadar çok şey gelişti. O zamandan beri, insanda bir değişme var mı? O insan bu insan. Hocahanım olarak sen Peygamber aleyhisselama benziyorsun, o dinleyecek olan da Peygamber aleyhisselamın konuştuğu Ebu Cehil' in oğluna benziyor. Filanca zata benziyor.

İnsan değişmedi, gaye değişmedi. Allah'a davet gayemiz. Ne değişti sadece? Mikrofon gelişti, kâğıt gelişti, benzeri şeyler gelişti. Bütün bu gelişmiş dediğimiz şeyleri mikrofonundan, teknolojisinden, kâğıdından, slaydından, bilgisayarından hepsini kaldırsak insan olarak yine biz insanız. Hiçbir şey değişmedi. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem zamanında da kulakları ile duyuyordu insanlar, şimdi de kulakları ile duyuyorlar. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem

zamanında da kadınlar çocuğu ağlayınca endişe ediyordu. “Eyvah bu çocuk ağladı” diyordu. Şimdi de analar ağlıyor. O zaman da cennet-cehennemdi önündeki hedefler, tehlikeler, şimdi de aynısı. Yani bir şeyin gelişmişliği yoktur. İnsanlar klimalı bir camide namaz kılmıyorlardı, klimasız camide kılıyorlardı ama bizim kadar da patlak insan değillerdi. Ufak bir güneş var diye de bayılmıyorlardı, kalp krizi geçirmiyorlardı.

Demek ki teknoloji gelişti ama insana ilave bir kalp, fazladan bir göz, fazladan bir kulak verilmedi. Otuz iki diş, otuz iki diş yine. İnsan yine insan, güneş yine aynı güneş. O zaman biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’ in insanî ilişkileri nasıl düzenlediğini ciddi bir şekilde inceleyerek ana menüyü yakalamış oluruz. Asıl yakalanması gereken şeyi yakalarız. Gerisini de Allah halleder. Bilgisayar ve benzeri hiçbir teknoloji hatta ayaklarında ayakkabı bile olmadan ashabı kiram çıktıkları yollarda yüzbinlerce insanın hidayetine vesile oldular. Neden, Allah onların sözüne bereket verdi. Hatta ve hatta hiçbir zaman unutmayınız, ashabı kiram, dillerini bilmedikleri yerlere de gittiler. Hatay’a geldiler mesela. Hatay’da insanlar Rumca konuşuyordu. Hatay’a geldiler, Hatay’ın Müslüman olmasını sağladılar. Dilini bilmedikleri Çin’e gittiler, Kıbrıs’a gittiler. Nasıl anlaştılar o insanlarla? Hiçbir şekilde anlaşmadılar. Onlar dudaklarını hareket ettirdikçe Allah bereket verdi, insanlar da anladılar. Şimdi bu kadar teknoloji ve imkânlarla rağmen, insanlar kendi çocuklarına da bir şey anlatamıyorlarsa eğer oturup kaybedilen şeyin ne olduğunu düşünmeleri gerekmektedir. İnşallah önümüzdeki dersimizde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bu eğitim taktiklerinden ana ölçüleri öğrenmeye devam edeceğiz.

Ve sallallahu ve selleme alâ seyyidina Muhammed ve alâ alihi ve sahabihi ecmaîn
Vel'hamdülillahi Rabbî'l âlemin.